

Minden hölgy csak GFB harisnyát visel

mert a legszebb, legjobb és legolcsóbb

Gyári lerakat

Pollák Testvérek

Még tart a festőmunkások sztrájkja,

de rövidesen békés megegyezést várnak

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi festő- és mázoló munkások sztrájkja változatlanul tart, a jelek szerint azonban ma, vagy a holnapi napon sikerül a békés megegyezés. A munkások és munkaadók képviselői, — mint a Délmagyarország jelezte —, kedden délután az ipartestületben értekezletre ültek össze. Az értekezleten öt munkaadó jelent meg, továbbá a Munkaadók Szövetsége részéről Pongrácz Albert elnök és Pleszkó Andor, a festő- és mázoló munkásokat ugyancsak öt képviselték és jelen volt a központi kiküldött is. Az iparhatóság képviselőjében dr. Róth Dezső tb. tanácsnok vezette a tárgyalásokat.

A tanácskozás során a festőmunkások képviselői ragaszkodtak a kollektív szerződés életbe léptetéséhez és tizenöt százalékos béremelést kívántak, mégpedig úgy, hogy a bérek elérjék a kollektív szerződés tervezetben megjelölt óra-

béreket. A munkások a következő órákért bevezetését kívánják:

egy éves segédnél 32 fillér, 1—3 évig 40 fillér, 3—5 évig 48, öt éven felül 56, önálló munkásnál 62 fillér.

A munkaadók ezzel szemben a következő órákért ajánlották fel:

1 évig 30 fillér, 1—3 évig 35, 3—5 évig 40, ötön felül 44, önálló munkásnak 46 fillér.

A tárgyalások este 9 óráig tartottak, de megegyezés nem jött létre. Szerdán délelőtt tíz órakor a kereskedelmi és iparkamarában folytatják a munkaadók és a munkások a tárgyalást. Dr. Róth tb. tanácsnok közölte a Délmagyarország munkatársával, hogy a hangulat a munkaadók és a festőmunkások között meglehetősen békés, — remény van arra, hogy rövidesen perfektuálni lehet a megegyezést.

Lefoglalták a Mars-téri artisták felszerelését

(A Délmagyarország munkatársától.) Kedden délután küldöttség járt a városházán: tizennégy szerződés nélküli artista, Kóbor Jancsi, az ismert zenebohó vezetésével. Az artisták tíz nap óta a Mars-téren játszanak, de meglehetősen részvétlenséggel küzdenek. Minden második este az eső miatt kell abbahagyniuk az előadást, másnap pedig a sárban nem megy ki a Mars-térre a közönség. Kóbor Jancsi keserűen panaszkolta a városházán, hogy naponként helypénz címén 20 pengőt fizet a társulat, tekintet nélkül arra, hogy tartanak-e előadást, vagy sem. Eddig 180 pengő helypénzt fizettek ki. Kedden azután újabb meglepetés érte az artistákat: bírósági végzést kézbesítettek

nekik 90 pengőről és ennek fejében lefoglalták a felszerelésüket.

Bajáról jöttek Szegedre az artisták és egy teherautófuvarozó 90 pengőért hozta őket Szegedre, de a fuvarköltséget nem tudták megfizetni. Azt hitték, hogy majd Szegeden jól keresnek és megfizetik a tartozást. Most aztán lefoglalták a felszerelésüket, nem tudnak továbbmenni, pedig Nagy-körösn már hirdetik fellépésüket. Az artisták tehát nagy zavarban vannak és azt kérték a város hatóságától, hogy a kifizetett 180 pengő helypénz felét térítse nekik vissza. Amíg az ügyüket elintézik, tovább játszanak a Mars-téren.

s a kezében tartott levelet néhány szóval átnyújtja a félelmetes nagy urnak.

— Jelentést hoztam, kegyelmes uram, arról, hogy Görgei tábornok, a magyar seregek fővezére ma előttünk letette a fegyvert.

Valami kezdődő dühroham rázza meg a nagy ur roskatag testét, de látszik az is, hogy le akarja gyűrni s le is gyűri az újabb rohamot. A pár szavas hír is csillapító, semmi az ehhez, hogy a cár embere vétett a szavával. De ha a szeméi ölni tudnának, megölné ezt a fickót, mert nem vigyáz a nyelvére.

Az ezredes bámul és meglepődik a híren és az elmaradt megtorlásokon is.

A levél címzettje hamar feltépi a borítékot. Olvassa a levelet. Látszik, hogy valamin felakad, de az újabb rohamjelei nem mutatkoznak az arcán.

Talán a kibírhatatlan szegény, hogy a lázadó nem előtte hódolt, az ölte meg dühét.

A levelet az asztalra veti. Nem ahhoz a kettőhöz szól, aki előtte áll, inkább magának mondja a mérhetetlen bosszankodás hangján:

— Azoknak a csizmadiáknak meghagyták a kardjukat? Hát ez már micsoda?

Erre nem várt feleletet, de a hadnagy kérdészetlenül is megszólal.

— Nem csizmadiák voltak azok, kegyelmes uram, hanem hősök, derék katonák!

A szegény ezredes ma már sokat átélt. Most megint majd elszédül erre a vakmerő szóra.

A tábornagy pedig mintha arculesápták volna, felhőrdül:

— Mit mond, he? Mit merészel? Hogy érti ezt, he?

A hadnagy szinte várta a kérdést, mert a válasza rögtön kész és szabatos fogalmazásban hangzik:

— Ugy értem kegyelmes uram, hogy azok a derék katonák százszor győzték az ellenségükön, őket meg le nem győzték, ezért megérdemlik, hogy tiszteletből és megbecsülésből a kardjaikat meghagyják nekik.

— Ugy? Elmehe! Gondoskodom róla, hogy oktan fecsegésért megkapja ő magasságától a bün-

tesését. Mehet!

A hadnagy tiszteleg s kimegy. Dévaj mosolyát elfojtotta. De ha lett volna, aki megfigyelte, láthatta volna, hogy úgy megy ki a nagy ur szobájából, mint aki nagyon elégedett magamagával.

Annyi minden történt egy negyedóra alatt, hogy az ezredes már igazán nem tudta fiú-e vagy lány. Éppen hogy megértette azt, amivel elbocsátotta az ura.

— Ezredes ur látta és hallotta ezt a fickót. Jelentést ír erről Paskievits hercegnek és megírja, hogy szemtelen sértésért elégtételt várok. Végeztünk.

Az ezredes örült, hogy elmehetett. Bizonyosan felsóhajtott magában, hogy ez a félóra a kegyelmes urnál felért egy ádáz ütközettel.

Másnap Nagyváradon Paskievits herceg előtt állt a fiatal testőrhadnagy.

Mogorván és szigorúan fogadta a herceg: — Mit mondtál te tegnap Haynau tábornagy ő kegyelmességének?

A hadnagy mikor meghallotta, hogy csak erről van szó, mindjárt biztosra vette, hogy bármilyen zord is a herceg arca, ezuttal nem éri baj fecsegésért. Ismerte a háznál a dörgést és tudta, hogy az osztrák megírásáért itt büntetést nem szoktak kiszabni.

— Fenség, csak azt mondtam, hogy a magyarok mindig derekasan verekedtek s ezért tisztjeik kiszolgálták arra, hogy meghagyjuk a kardjaikat.

A fenség homlokáról elhúzódna a komor fellegek.

— Hm. Hát ezt kifogásolta ő kegyelmessége? Te csak ezt mondtad?

— Semmi többet, fenség.

— A herceg már derűsen mosolyog:

— Ertem, értem. Most már nagyon értem ő kegyelmessége haragját.

Azután az alacsony, tömzsi nagyur felnyúlt a széles tiszt vállához s jókedvűen megveregette.

— Jól van fiam, jól mondtad. Ha máskor futárt kell küldönnem ő kegyelmességéhez, megint csak téged küldelek.

A paprikatermés és az értékesítés

Mélyen tisztelt Szerkesztő ur! Napok óta az érvelések és viták egész sorával találkozunk a Délmagyarország hasábjain, városunk világhírességét a paprikát illetően. A viták igen helyesen egyedül abban egyeznek meg, hogy a küszöbön álló új termésnek valahogyan, akárhogyan piacot kell biztosítani! Az „akárhogyan”-t nem vonatkoztatjuk az árra, hanem csak azért írjuk, mert volt aki csak a szabadkereskedelem révén, volt aki csak a kormány beleszólása révén és amint 15-én olvashattuk, egyik jeles paprika-exponensünk véleménye szerint mindkét módon egyszerre is meg lehet oldani a paprika elhelyezésének „fogás” kérdését...

Mi, termelők, csak röviden szeretnénk az elhangzott kinyilatkoztatások után szerény véleményünket kifejezni. Hogy mennyi fog teremni, azt egyedül az időjárás határozza meg. És végeredményben csak az időjárás fogja eldönteni az értékesítés körüli vitát is. Mi meg tesszük kötelességünket, garantálva, hogyha minden jól megy, a minőség primább lesz, mint akár a szerb, akár pedig a spanyol paprikáé. Ez pedig nem lesz a mennyiség rovására irandó. A legfőbb kellék: a mindenél jobb minőség az értékesítés probléma-halmazai között a legjobb piacszerző. Eddig sem kellett végakordként „tengerbe” öntönnünk paprikafeleslegünket, de nem fog ezután sem kelleni. Mindamelllett a sok féle-fajta teóriától idegenkedik a magyar ember, nehogy előidézze legyen egy ten-tebb említett gyászakkordnak...

A problémákat nyugodtan, higgadtan kell mérlegelni. A piac felvevőképességével tisztában levő kereskedelem megtalálja a módját paprikánk megfelelő elhelyezésére, minden korai és felesleges izgalmak nélkül. Nem szabad a paprika 1.50 pengő, vagy azon alóli árára gondolkodni komolyan. Már azért sem, mert mint hírlík, a spanyol és jugoszláv paprika messze mögötte marad minőség dolgában a magyar paprikának. A hírnéven sokat segített Szentgyörgyi professzor felfedezése, mely által tudomást szerzett a nagyvilág a magyar paprika vitamintartalmáról. Exportőrjeink is teljes akcióban vannak és itt ki kell térnünk a németországi problémára, amit az egyik ur 15-én felvetett.

Azzal kell ugyanis először tisztában lenni, hogy a német irtózik (legalább 90 százaléka!) a „vörös méreg”-től, vagy mint egy német mondotta, a „tűzes por”-tól. Náluk ez a tévhit, hogy a paprika „méreg”, sajnos, mai nap is él. Köztudomású, hogy Németország sokáig tiltotta a paprika bevitelét. Izesítésre és színesítésre szintén tilos volt használni. Tehát furcsa volna valakit vízbe ugratni, ha az illető — nem akar beugrani. A nyilatkozó ur ugyanis azt hozta fel, „itt az ideje, hogy Németország nagy borsfogyasztását — paprikánkkal viszszaeszkörítsük”. A régi kereskedő szemét sem lehetett bekötni, mert csakhamar észrevette hogy a spanyol más borsot árul „piper” név alatt, mint a velencés. A spanyolok ugyanis a paprikának „piper” nevet adtak. Ep így nem lehet a paprikát Pfeffer néven beadni a németeknek, mikor nekik bors kell és nem — paprika! Bár rájönnének, hogy mennyivel finomabb a paprikás étel, mint a szintelen, fakó borsos étel!

Es ugyancsak nem lehet a szabadkereskedelmet a kormánybeavatkozással egy kalap alá vonni. Itt utalunk a — két dudáról szóló közmondásra... Kartelszerű szövötkezésre, szindikátusra, vagy kényszerrendszabályokra mind a kereskedő és termelő, mind pedig a fogyasztó érdekében gondolni sem szabad. Járjunk a kitaposott uton. Még mindig jobb a 20 filléres visszatérítés és a finánc pengő ellenében történő exportálás, mint sem egy elhamarkodott, ki nem próbált módszer.

Igen tisztelt Szerkesztő urnak vagyunk megkö-lönböztetett tisztelettel: Paprikatermelők.

Költözködéskor

mindenkinél olcsóbban szereli át villanyát, rádióját

KAISER rádió laboratórium és villany-szerelési vállalat Dugonics-tér 2

Beijöttél, lekvárját, ugorikáját, paprikáját, paradicsomát „VINDUL”-ba

tegye el. Akkor lesz tartós. Évek óta kitűnően bevált gyümölcskonzerváló szer. Kapható a készítőnél:

GÖRGELY gyógyszerésznél.

Kossuth-Lajos-szobrot és nagykört sorolt. 40